

отъ града нѣколко фанатици Турци—бейове, които сега върлуваха въ околнитѣ села, и за туй и то, Турското въ града население, бѣ вирнало глава и не само бѣ започнало да се отнася враждебно къмъ Българитѣ и Русситѣ, но и да напада на тѣхъ.

На 15 Юлий, когато двама драгуни минували прѣзъ Турската махала, отъ една Турска къща се пушнаха върху тѣхъ два вистрѣла, за щастие, обаче, тия вистрѣли не сж сполучили въ цѣльта. Само едина отъ драгунитѣ получилъ едно малко одраскване на ржката. Това дързко нападение, по срѣдъ бѣлъ день и то въ срѣдъ града, крайно възмути Българското население и Русситѣ.

Патрулитѣ отъ Българскитѣ чети, щомъ чули гърмежитѣ, затекли се на мѣстото и възнаградили нападателитѣ спорѣдъ заслугата имъ. Това произшествие бѣше не далеко отъ нашия бивуакъ и за туй, щомъ се чуха гърмежитѣ, азъ съ още двоица офицери отидохме на мѣстото. Около труповетѣ на нападателитѣ: една жена и единъ мъжъ, се тълпеше народъ. Тамъ бѣха и нападнатитѣ двама драгуни.

Какви сж биле побудителнитѣ причини за стрѣлянието върху драгунитѣ, не се знаеше. Вѣроятното извѣстие за приближението на Турската армия бѣ распалило азиатския фанатизмъ. А може би това да бѣше отмъщение за обѣсенитѣ Турци, отъ които единъ е билъ окаченъ на сжщата къща, отъ която се е стрѣляло върху драгунитѣ.

Прѣзъ цѣлия день на 15 Юлий — продължаваха да прииждатъ ранени Българи отъ околнитѣ села. Тѣ се располагаха не далеко отъ бивуака на 3-тя дружина и образуваха втори бивуакъ. Но това бѣше бивуакъ, не отъ весели пълни съ сила и енергия младежи, които чакатъ деня, въ който да се счепкатъ съ Турцитѣ, а бивуакъ на потънали въ скърбъ, осакатени и обезобразени и гърчащи се въ прѣдсмъртна агония, ранени мъже, жени и дѣца. Охканията, плачоветѣ и прѣдсмъртнитѣ хъркания на умираюци се чуваха по цѣлия бивуакъ на опълченцитѣ и, като остръ ножъ, се забиваха въ сърдцата имъ.